

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

Số 220

Lá thư Phong Trào

Chúa biết con hơn cả con biết con

NỘI DUNG

- Lá Thư Phong Trào 1
- Ý nghĩ đầu năm (Du Sinh) 2
- Tết (Trương Thị Bé Ba) 4
- Để nhớ một mùa Giáng Sinh (XBS) 4
- Thầy đi rồi (MA/VT) 5
- Ngày thứ năm (Anna P) 5
- Tri ân (Trần quốc Doanh) 6
- Thơ : Từ giả thầy Thạch (MT-AT K29) 6
- Đan tay Chúa (Thương 1850) 7
- Linh đạo Giáo dân (MA/VT) 8
- Bút lúa mà ăn (Elisabeth Nguyễn) 9
- Nỗi sợ hãi (Anna P) 10

Thưa Quý Anh Chị Cursillistas thân mến,

Thấm thoát mà chúng ta đã bước qua năm 2018 và chuẩn bị mừng Xuân Mậu Tuất. Nhìn lại một năm trôi qua, chúng ta không khỏi thốt lên câu : « Tạ ơn Chúa ». Quả thật, chuyện bản thân, chuyện gia đình, chuyện cộng đoàn, chuyện thiên hạ... trong năm rồi đã không dễ dàng êm ái như những lời chúc nhau đầu năm ngoái. Phải chăng Đức Tin trưởng thành và vững mạnh của chúng ta đã mang đến cho chúng ta niềm hy vọng, tuyệt đối phó thác cho Thiên Chúa để Người yêu thương, bồi đắp cho chúng ta vượt qua những đoạn đường khó khăn hiểm trở trên đời ? Thầy Chí Thánh của chúng ta đã mặc khải cho chúng ta sự Quan Phòng của Thiên Chúa đối với vạn vật (x. Mt 6, 26-34) để khuyên dạy chúng ta tin tưởng nơi lòng lân tuất của Người. Nhưng thiết tưởng, chúng ta nên suy ngẫm nhiều về câu cuối cùng của đoạn Tin Mừng trên đây để hiểu được mầu nhiệm của Thiên Chúa : « Ngày nào có cái khổ của ngày đó » (c. 34).

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Trường huấn luyện

Chúa nhật 04/02/2018 : 14g30 -17g00

Chúa nhật 11/03/2018 : 14g30 -17g00

Ultreya mừng Xuân

Chúa nhật 25/02/2018 : 14g30 -17g00

Tinh tâm mùa chay và Ultreya

Thứ bảy 03/03/2018 : 14g30 -17g00

Cuối năm ngoái, thầy sáu Inhaxiô Nguyễn Văn Thạch đã từ biệt chúng ta về nhà Cha. Chúng ta đã mất đi một người anh, một người thầy, một vị linh hướng, một tấm gương thánh thiện, khiêm nhường đã luôn đồng hành với chúng ta từ những ngày đầu của Phong Trào Cursillo tại Pháp và Âu Châu cách đây hơn một phần tư thế kỷ. Một sự mất mát lớn lao. Một sự đau

buồn khôn tả. Nhưng trong Đức Tin, chúng ta vui mừng vì thầy Thạch đã được thực sự đi theo Thầy Chí Thánh. Là người Công Giáo, người Kitô hữu không phải là gia nhập vào một hệ thống triết lý, cũng không phải là tin sự hiện hữu của Thiên Chúa ; nhưng chính là « đi theo » Chúa Giêsu Kitô. Người Cursillista chúng ta phải ý thức điều quan trọng này như Thầy Sáu Thạch đã nhiều lần nhấn nhủ chúng ta.

Vào niên khóa mới, nhiệm vụ của chúng ta là một mặt làm cho Phong Trào sống động bằng những hoạt động truyền thống

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

<http://cursillo.free.fr>

<http://cursillovnau.free.fr>

eMail : mduongn@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne

38 Rue des Épinettes

75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701

Fax. +33 (0) 156 802 268

<http://www.giaoxuvnparis.org>

mang tính cốt lõi là Hội Nhóm và Ultreya và Trường Lãnh Đạo... Đồng thời, chu toàn những công tác tông đồ căn bản của người cursillista là nghiên cứu, thánh hóa môi trường của mình, trở thành những thừa sai mang Chúa Kitô đến cho tha nhân và đưa tha nhân về cho Chúa Kitô. Sắp tới, chúng ta sẽ có cấm phòng Mùa Chay và chiêu sinh cho hai Khóa Ba Ngày trong năm 2018. Xin Quý Anh Chị tích cực !

Trước thềm năm Mậu Tuất, Ban Điều Hành Phong Trào xin kính chúc Cha Giám Đốc Giáo Xứ, Cha Linh Hướng Giáo Phận cùng Quý Cha, Quý Thầy, Quý Tu Sĩ nam, nữ cùng toàn thể Quý Anh Chị Cursillistas một năm Mậu Tuất tràn đầyƠn Thánh Sủng. Cầu xin Thầy Chí Thánh và Đức Trinh Nữ Maria, Mẹ Thiên Chúa ban cho những gì chúng con cần thiết. Vì « Lạy Chúa ! Chúa biết con hơn cả con biết con ».

Văn Phòng Điều Hành

4 NGHĨ ĐẦU NĂM

Du Sinh

Mừng Tuổi Quý Anh Chị.

*Xuân đến, Xuân tàn, Xuân thời gian.
Xuân ở, Xuân bền, Xuân vĩnh cửu.
Đông tàn, Xuân đến, Trời đổi mới.
Xuân về đoàn tụ, Xuân liên đới.
Xuân nhìn phía trước, Xuân đi tới.
Xuân đi tới, Xuân đầy hy vọng.*

1. Xuân đến, xuân tàn, xuân thời gian,

Lễ Xuân, Mùa Xuân đến, dù là Xuân Bính Thân, Ất Dậu hay Mậu Tuất... luôn trong cảnh tung bừng với muôn màu hoa khoe sắc, với tiếng pháo nổ vang trời, với những màu áo mới và những món ăn ngon... Nhưng rồi sau một ngày như kiểu Tây Phương hay một tháng theo tục Á Đông, Xuân cũng lặn dần, bị lấn chiếm bởi công ăn việc làm, và cả bởi thời tiết bốn mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông... Người ta gọi đó là 'Xuân tàn hay xuân của thời gian'.

*Thiên hạ lao xao đón xuân về,
Bánh tét dưa hành câu đối đỏ,
Mấy ngày chèo chén, thật phủ phê...
Xuân tàn, Tết hết, vì công việc,
Tiệc tùng xếp lại, phải 'đi cà',
Thân phận con người là thế đấy*

2. Xuân ở, xuân bền, xuân vĩnh cửu.

Có bao nhiêu tuổi đời, chúng ta có bấy nhiêu mùa xuân. Chúng ta đừng chỉ dừng lại với 'xuân thời gian'. Ai cũng thích mùa xuân, ai cũng níu kéo mùa xuân. Đi xa hơn ai cũng muốn khám phá nội dung của mùa xuân. Phẩm tính của mùa xuân là tươi đẹp, là sức sống, là dịu hiền, là tình yêu trong lành và thánh đức...

*Đào hồng, mai vàng, Xuân tươi đẹp.
Búp măng, chồi lá, đây sức sống,
Cúc vàng, cúc trắng, Xuân muôn kiếp,
Tình yêu, thánh đức, Xuân vĩnh hằng.
Sống đời lý tưởng, Xuân còn mãi ...*

3. Đông tàn, Xuân đến, trời đổi mới.

Đổi mới được nhận ra ngay trong vũ trụ tự nhiên, ngay trong con người chúng ta... Không chỉ trời mới, đất mới mà còn phải 'con người mới'. Không phải tấm áo mới, nhưng tâm hồn mới, ý chí mới. Nói theo thánh Phaolô: 'bỏ con người cũ, mặc lấy con người mới': con người của đức tin, của liên đới và của tình yêu...

*Cúc vàng nở rộ, khung trời mới
Đào thắm khoe tươi, bướm lượn vòng,
Con người, vạn vật đều thay đổi,
Bên ngoài không đủ, phải từ trong.
Xuân về mời gọi sống liên đới,
Tin, Yêu bừng sáng tự đáy lòng...*

4. Xuân về đoàn tụ, Xuân liên đới.

Không thể hưởng xuân một mình. Xuân chỉ tròn đầy ý nghĩa khi xuân được chia sẻ giữa nhiều người. Vì thế, xuân là dịp đoàn tụ gia đình, gặp gỡ bạn bè, họp mặt hội đoàn, ban nhóm... Gặp mặt để hàn gắn, yêu thương, gặp gỡ để trao đổi và đồng tiến, họp mặt để chung sức hành động theo chương trình mới, với phương thức mới và cậy nhờ ơn Chúa...

*Gia đình đoàn tụ, mừng Xuân mới.
Bạn bè hội ngộ, trao tình người.
Sự nghiệp đồng tiến, sống hồ hởi,
Quyết chí thành công, một thành mười,
Chúc nhau Xuân mới, sống liên đới,
Yêu thương, phục vụ, ích cho đời.*

5. Xuân nhìn phía trước, xuân đi tới.

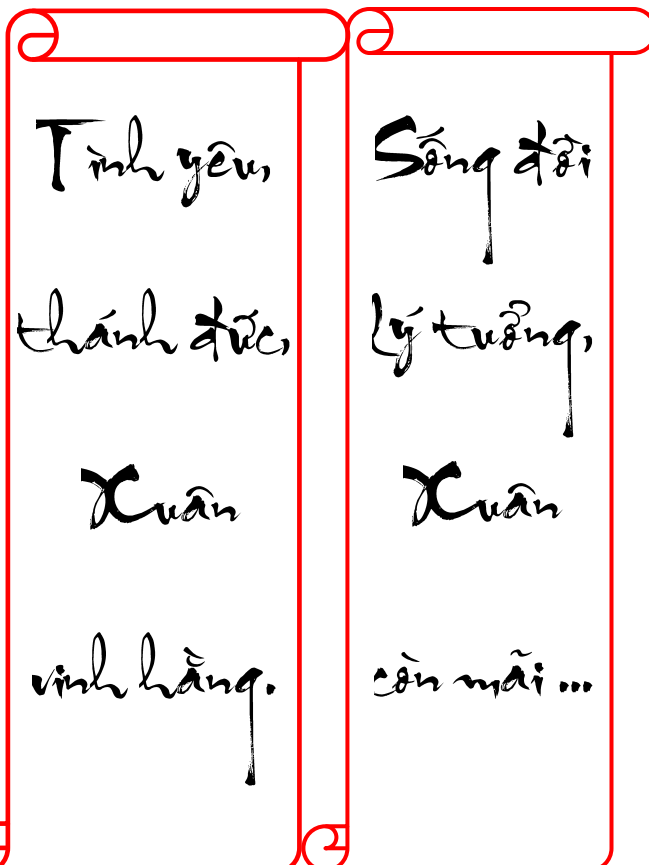
Đón xuân, mừng xuân, nghỉ xuân, người nông dân chờ đợi vụ mùa sắp tới, mỗi người, mỗi gia đình đều có một chương trình tiếp nối, và mỗi phong trào, cộng đoàn có một dự án cho năm mới. Là Cursillistas, chúng ta phải chung sức về hai khóa sắp tới. Mỗi khóa là một Mùa Xuân của Phong Trào. Lòng hăng say của mỗi Cursillista là nhựa sống làm cho hai khóa sắp tới thành cây đào đơm hoa tươi thắm.

*Xuân vĩnh hằng, hướng về phía trước,
Dực mỗi người xây dựng tương lai,
Mỗi phong trào thể hiện kỳ được,
Chương trình chung quyết cho ngày mai.
Năm nay hai khóa Cursillo,
Câu nguyện, mời gọi, sao đủ số,
Ứng viên nam nữ, muôn phương tới,
Điều hành, trợ tá, tạ ơn Trời...*

6. Xuân đi tới, xuân đầy hy vọng.

Xuân thời gian sẽ tàn lụi, xuân tâm hồn sẽ còn mãi. Xuân đi tới không lùi, nhưng kiên trì, hy vọng. Hy vọng vào Thiên Chúa, Mùa Xuân Vĩnh Cửu. Đây là lời chúc thân thương gửi tới từng anh chị và cả Phong Trào, nhân dịp năm Mậu Tuất sắp tới.

*Hoa xuân tàn, tâm hồn vẫn trẻ,
Vẫn kiên trì, hy vọng tương lai,
Xuân Vĩnh Cửu, ngàn đời mới mẻ,
Tiến mãi theo, đường Chúa an bài,
Mong mỗi người, hồn thanh, xác khoẻ,
Kiến tạo Phong Trào, thật dẻo dai...*

TẾT

Tết truyền thống dân tộc VN lại đến với những người Việt tha hương nơi đất khách, sau một năm trải qua biết bao lo lắng, trăn trở với cơm áo gạo tiền trong cuộc sống. Mặc dù vậy, là cursillistas, chắc hẳn chúng ta ai cũng thầm thì dâng lời tạ ơn Chúa cho chúng ta được đón chào thêm một năm mới trong Tin-Yêu và Phở Thác, sau hai chuyến hành hương LCTX ở Rome, và 100 năm Đức Mẹ hiện ra tại Thánh Địa Fatima. Những cursillistas có mặt đã đón nhận rất nhiều ân sủng khi thăm viếng những di tích thánh và được bước qua cửa thánh ở Rome. Thật là « Hồng Ân Chúa Bao La ».

Lạy Thiên Chúa toàn năng, chúng con xin trao vào tay Ngài những ưu tư và phiền não, để chỉ còn lại một tâm tình duy nhất là phở thác và tri ân cùng với lời cầu nguyện cho gia đình, người thân, và hết cả mọi người có được một năm mới với trái tim mới đầy ấp yêu thương, nhân ái.

Xin cho chúng con luôn biết sẵn sàng và gặp gỡ Chúa qua những biến cố trong cuộc sống. Xin cho chúng con biết mở rộng tâm hồn để gặp gỡ tha nhân và tìm thấy được niềm vui và ý nghĩa đích thực trong công việc hằng ngày của chúng con.

Xin cho Giáo Hội luôn bền vững ; các hàng giáo phẩm luôn được nên thánh ; Phong trào Cursillo phát triển rộng rãi để hai Khóa Ba Ngày 2018 đón nhận được nhiều người về với Chúa.

Kính chúc Quý Cha, quý Thầy, quý Sơ cùng các Anh Chị Cursillistas khắp nơi một năm mới sức khỏe, hạnh phúc và bình an.

Xin tặng các Anh Chị Cursillistas một vài câu thơ thần từ Bordeaux :

Chúa là Mùa Xuân,
Ở cùng con trong bất tận,
Trao ban Hồng Ân và Hy Vọng,
Xin cho con lời nói ngọt ngào
Gửi đến mỗi một người.

Lời chúc Sức Khỏe, Bình an,
Và gia đình luôn vui vẻ.
Chúc mừng năm mới,
Chúc mừng năm mới.
(Cung Ly...)

Bordeaux 01/2018
Trương Thị Bé Ba (K.19)

Để nhớ một mùa Giáng Sinh

Cha cùng anh chị em mến thương,

Hôm qua đi feiern Weihnachten với những người già trong viện dưỡng lão về nhà, em đã «buồn muốn chết», Noel nào cũng có niềm vui và cũng có nỗi buồn, vì em làm việc trong đó nên mới hiểu được nỗi buồn của những người bị bỏ rơi, bị cô đơn, đang hát những bản nhạc vui mừng Chúa Giáng sinh, kling, Glöcken klinge, và Niklau ist ein Gute Mann, đến bài hát thứ 7 là đến bài hát cuối cùng « Stille Nacht, Đêm thanh nghe tiếng hát của Thiên Thần », em đã thấy trái tim mình bùi ngùi, và bảo lòng, mình phải mạnh mẽ mới được... Bỗng một bà bạn ôm mặt chạy hồi hải ra khỏi phòng, em vội chạy theo hỏi thăm : « Emil, sao vậy ? », bà khóc bù loa « tôi không chịu nổi bản nhạc Stille Nacht này đâu, mẹ tôi chết đúng mùa Giáng sinh », em cũng vỡ òa khóc theo bà, vì cũng không chịu nổi nữa vì cậu em út cũng mất trong ngày 24 tháng 12 cách đây mấy năm, thế là em và bà ôm nhau khóc chung...

Khi mọi người hát xong bài hát, em an ủi bà Emil và cả hai trở lại phòng, nhìn chung quanh nhiều người vẫn còn thút thít khóc vì người thì nhớ con, người nhớ vợ, nhớ chồng. Noel là mùa mà em được khóc nhiều nhất, vì phải đi hát trong ca đoàn, hát cho mọi người trước ngày Giáng Sinh, hát cho những mảnh đời sắp đi đến cuối đoạn đường mà họ không còn thân nhân đến thăm. Về đến nhà tâm tư còn âm ỉ, lại được tin Thầy Sáu mất, em thật là buồn...

Em có nhiều kỷ niệm với Thầy, lần Thầy bị mất cái túi xách ở nhà ga Stuttgart, chạy ngược xuôi cuối cùng cũng tìm thấy và Thầy mừng vì được ngồi chuyến tàu trở về Paris và viết mail cảm ơn vì được một đoàn người hộ tống tìm túi xách và hộ tống lên xe lửa về nhà... nụ cười thầy luôn hiền dịu.

Những lời Thầy dạy, riêng em vẫn giữ mãi trong lòng, và mang ra làm chỉ nam cho mình. Thầy nói thầy tập nhìn tất cả mọi người đứng trước mặt mình, đến với cuộc đời mình với một ánh mắt và trái tim thật trung thực, tất cả mọi người đều giống nhau không phân biệt trong ánh mắt của thầy không phân biệt giàu nghèo, người có bằng cấp hay người vô gia cư đều bằng nhau hết, vì tất cả mọi người đều có hình ảnh của Chúa trên khuôn mặt của họ, điều này làm rất khó nhưng mình nên tập mỗi ngày. Thầy Sáu yêu kính, lời thầy em vẫn nhớ và vẫn tập sống mỗi ngày, em biết thầy sẽ được đến gần với Chúa, xin cầu nguyện cho em được sống tốt hơn mỗi ngày. Sáng nay đi ngang nhà thờ em đã ghé vào đốt nến và cầu nguyện cho Thầy, hôm nay em khóc thương Thầy cùng với tất cả anh chị em, khóc một mùa

Thầy đi rồi

Như vậy là thầy đã đi thật rồi. Cách đây vài tuần chúng con còn được gặp thầy, còn được đọc kinh với thầy nữa, mà tin nhắn cho hay : thầy đi rồi.

Sáng nay khi đọc được tin báo, trời thật u buồn và âm đạm như hiệp ý thương khóc cho một người vừa lìa cõi đời. Tin thầy ra đi đã không làm cho con ngạc nhiên lắm, mặc dù vậy, nó cũng làm cho con thật bàng hoàng sững sốt chỉ vì con chưa chuẩn bị tinh thần trước biến cố mất mát này. Con phủ nhận sự thật vì con muốn trì hoãn chút hình ảnh thân thương của thầy, con chưa muốn thầy bỏ chúng con đi nhanh như vậy, chỉ có thể thôi thầy a.

Con hình dung lại ngày nào tại Trường Huấn Luyện, nơi thầy đã từng dạy cho con biết về Chúa, nơi mà con đã gần bó với thầy và các anh chị em cursillistas. Con còn nhớ thầy thường trao cho con những tài liệu về Chúa để con đem về nhà đọc và tìm hiểu, vì thầy biết con không giỏi giáo lý. Những lời giảng dạy của thầy tuy con không còn nhớ rõ, nhưng khuôn mặt hiền từ phúc hậu của thầy, giọng nói có âm hưởng miền trung của thầy thì con không thể quên.

Rồi từ đây, THL lấp sao cho đầy nỗi trống vắng đó? Vẫn biết cuộc đời này chỉ là cõi tạm, nhưng con vẫn còn muốn thầy trở lại Giáo Xứ để con được say mê nghe thầy tận tình giảng dạy về Chúa. Dẫu biết rằng đã đến ngày Chúa đến đón thầy đi, con không tranh giành với Chúa điều này, chỉ xin thầy nán lại một ít lâu, dạy cho con học hỏi thêm về Chúa. Ở nơi thầy, con đã hấp thụ được khá nhiều về cuộc đời của Chúa nhưng nào đã hết, nên con còn luyến tiếc chưa muốn thầy ra đi. Cảm luyến con hạc giấy trong tay, con xin đổi con hạc này để chỉ nhận lại một nguyện ước mà thôi : trả người thầy yêu mến lại cho chúng con thêm một thời gian nữa. Thầy ơi, sự ra đi của thầy để lại trong lòng mỗi người chúng con vô vàn nỗi tiếc thương. Thầy ra đi để lại cho tất cả niềm hụt hẫng.

Ngày Thánh Lễ tiễn đưa thầy, không ai nói với nhau lời nào, mỗi người một tâm trạng xót xa. Ánh mắt thỉnh thoảng trao nhau như để xoa dịu nỗi buồn đang bộc lộ trên mỗi gương mặt. Mọi người chiêm niệm trong thỉnh lặng, trong cầu nguyện. Và cứ thế mỗi người một dòng cảm xúc.

Chuỗi mân côi này con xin dâng lên cho người thầy đáng kính. Xin thầy nhận nơi con lòng biết ơn sâu xa và

NGÀY THỨ NĂM

Tin anh Sáu Thạch vừa bước qua NGÀY THỨ NĂM của hành trình người Cursillista, đã làm tôi lặng người trong bàng hoàng, dù trước đó tôi biết anh đã nhập viện và đang trong tình trạng rất yếu.

Nhiều cursillistas đã chia sẻ với nhau nỗi buồn mất mát này, còn tôi, tôi đã buồn từ ngày sức khoẻ anh Sáu không cho phép anh hiện diện với THL nữa. Từ ngày đó tôi phải cố làm quen với bầu khí THL thiếu bóng dáng anh, thiếu giọng nói Huế hiền hoà nhỏ nhẹ, thiếu lời giảng dạy khôn ngoan và sâu sắc, thiếu vắng tấm gương sống động về sự khiêm nhường và đơn sơ, thiếu cả đoạn đường đưa anh về với bao chuyện hàn huyên và học hỏi...

Nay Chúa đã đón anh về với Ngài, có lẽ vì đã đủ rồi những thử thách anh đã trải qua: sự đau đớn về thể xác, sự căm dỗ của thần dữ trong những giờ phút yếu đuối nhất, nhưng anh đã luôn vững tin vào lòng thương xót của Thiên Chúa, tin vào sự đồng hành của Đức Mẹ cho đến giờ lâm tử, anh đã chuẩn bị cho NGÀY THỨ NĂM này thật chu đáo.

“Xin cô P cầu nguyện cho tôi bằng một Kinh Kính Mừng nhé”, đó là lời yêu cầu của anh mỗi khi anh muốn vẫn tắt trả lời về tình trạng sức khoẻ không mấy tốt của mình.

Một Kinh Kính Mừng tôi đọc cho anh trong giờ kinh sáng ba ngày trước khi anh mất, tâm hồn tôi cũng nghĩ đến người bạn đường đồng hành với anh, chị Bích, cũng đang chống trả sự mệt mỏi của tuổi đời chông chất, để bước từng bước với anh trọn cuộc hành trình Ngày thứ tư này. Tôi đã viết một lá thư tay chia sẻ tâm tình của tôi lần đến thăm anh chị hai tuần trước đó, nhưng tôi nào ngờ rằng lá thư đó mãi mãi không bao giờ đến tay anh được nữa, ... nhưng, liệu nơi anh vừa đặt chân vào, có cần đọc những dòng chữ đó mới hiểu được tâm tình của tôi không? !

Chia tay anh hôm nay thứ tư 27/12/2017, nhưng cursillistas xin hẹn anh Sáu vào “Ngày thứ năm” nhé, dù không biết sẽ rơi vào ngày tháng năm nào.

Anna P

TRI ÂN

Tôi hân hạnh quen biết Giáo Sư Khoa Trường Nguyễn văn Thạch thời gian thầy phụ trách đại học khoa học Cần Thơ, thời gian ấy chưa là tín hữu Công Giáo, nhưng lại rất gần gũi với sinh hoạt Giáo Hội. Hằng tuần thầy và một người bạn thường lui tới tiểu chủng viện Cái Răng Giáo Phận Cần Thơ sinh hoạt Hướng Đạo với các tiểu chủng sinh nơi đây.

Là một khoa trường đại học còn rất trẻ, khôi ngô tuấn tú, năng động, vui tính dễ hòa đồng. Nếu không quen biết, khó nhận ra thầy là giáo sư khoa trưởng bởi phong cách khiêm tốn, bình dị phủ kín diện mạo của con người thực sự trí thức này.

Từ ngày xa tiểu chủng viện Cái Răng, tôi chỉ còn gặp thầy lần cuối tại đại học Khoa Học Cần Thơ, và từ đó không còn nghe tin tức gì về thầy.

Những biến động trên quê hương đưa cuộc đời tôi trôi dạt trên nhiều phương trời. Hình ảnh thân thương của vị Khoa Trưởng dấu vấy vẫn để lại trong tôi thật nhiều mến nhớ. Tưởng sẽ chẳng bao giờ còn gặp lại. Sau biến cố 1979 rời quê hương đi tìm chân trời mới ; trước khó khăn hội nhập vào vùng đất lạ, anh Antonius Nguyễn hữu Cường K.3, người bạn duy nhất từng gắn bó từ thời còn bên nhau tại Sài Gòn, là chút hơi ấm trong những ngày một mình cô đơn trên xứ lạ ; rồi cả hai chúng tôi cũng đã có ngày đoàn tụ với gia đình ; nhà tôi và chị Cường lại là bạn học, bạn cùng sở dưới chính thể Cộng Hòa. Những liên hệ tưởng là thường tình lại chính là khởi điểm cho một đổi thay, một GẶP GỠ chỉ có Đấng làm chủ thời gian, biến cố mới nắm bắt.

Cursillo Đức nhen nhúm với một nhóm nhỏ. Bản tính nhiệt thành, năng động, anh Cường hăng say gầy dựng với sự khuyến khích dìu dắt của Bác Trương thành Khán, rồi Thầy Thạch.

Lần đầu gặp gỡ tại Stuttgart, Cường mời tôi dự thánh. Chưa có ý định gì theo bạn bước vào gia đình Cursillo, nhưng bàn tay Thiên Chúa dẫn đưa vượt qua mọi suy nghĩ thường tình của con người trần thế. Tôi gặp lại vị Khoa Trưởng khả ái cũng vào dịp này ; chưa xác định được có thực đây là người xưa, tôi lần la “Xin lỗi, thầy có phải là Thầy Thạch, khoa trưởng đại học Cần Thơ ngày nào ?” Thầy nhỏ nhẹ hé lộ: “dạ, phải”.

Qua nhiều thập niên, quanh một vòng trái đất có ai ngờ chúng tôi lại có ngày tái ngộ. Và biến cố tiếp nối khi anh Cường và bác Trương thành Khán ngõ ý mời tôi tham dự Khóa Ba Ngày. Sự kiện mùa hè 1998 đã là khúc quanh hành trình đời tôi. Rollo Ân Phúc trong Khóa tôi tham dự, Rollista phụ trách lại chính là vị Khoa Trưởng ngày nào. Sau Rollo Lý Tường, tôi thấy hành trình đời mình có định hướng rõ ràng, những năm tháng phía trước cần phải cho đời có một ý nghĩa, nhưng bước chân chập chững, sức lực giới hạn khó tới đích nếu Ngài không can thiệp. Rollo Ân Phúc do Rollista Ignace Nguyễn văn Thạch chia sẻ đã là lời quả quyết bàn tay nâng đỡ, bước chân đồng hành của Thiên Chúa cho ước mơ lý tưởng trước mắt.

Gia nhập Gia Đình Cursillo đã trở thành cơ hội thật gần gũi với người tôi

từng trân trọng ; không chỉ gặp ở Paris trong Khóa Ba Ngày hay những lần hân hạnh được làm trợ tá cho những khóa nối tiếp, mà hai Khóa tại Wernau Đức quốc không khóa nào thầy Ignace thiếu vắng. Bản tính vốn khiêm hạ, không muốn ai gọi mình bằng thầy nên cách xưng hô ANH SÁU đã khởi sinh từ đó.

Hành trình chứng tá thật rõ nét theo khuôn mẫu Đức Chân Phước Phaolô VI từng khẳng định “Con người ngày nay thích nhìn ngắm chứng nhân hơn nghe những nhà thuyết giảng”.

Những bước chân âm thầm, khiêm hạ trong chân lý “Ngài phải lớn lên, còn tôi phải nhỏ xuống” tôi tìm thấy trong hành trình của người Cursillista này.

Xin TRI ÂN thầy, TRI ÂN Anh Sáu đã chuyển gửi sứ điệp Tin Mừng, đã đồng hành với em trên hành trình đi tìm Kho Báu Nước Trời, đã dạy cho biết thế nào là diện mạo người môn đệ Đức Kitô, Đấng tự mang thân phận nghèo hèn nhỏ bé kiếp thế nhân.

*Một lần gặp nhưng mãi mãi không quên
Tri ân người trọn một đời nhân chứng
Dẫn tôi vào lối bước nẻo Tin Mừng
Trong chân lý phần mình cần nhỏ lại
Để nơi nơi Thầy phải mãi cao lên...*

Xin tạm biệt “Anh Sáu”

Nguyện xin Thầy Chí Thánh, Đấng mà

Thầy ra đi, thầy đã ra đi
Về nơi nước Chúa an bình, bình an
Con đầu gối Huê ngõ ngang
Còn đầu lời giảng chúa chan tình người
“Yêu Thương trong Chúa cao vời
Lời thầy vang mãi suốt đời khắc ghi
Giờ Trường huấn luyện mắt đi
Người thầy thương mến... thầy đi... đi rồi.
Thêm giờ kinh nguyện Mân côi
Thay lời từ giả, thay lời nhớ thương.

Từ giả thầy Thạch
MT-AT-K29
Anh Tuyet PHAM

"Tìm tay hờ hững đan tay CHÚA", 7 chữ trong bài thơ BÓN MÙA ĐỂ NHỚ của một chị, đăng trên báo CURSILLO hay quá đã gây cảm xúc và tôi không thể không bị đánh động, giai điệu nhạc lại ngẫu nhiên đến, cứ thế nghe ngao cho đến thuộc lòng, vắn thơ hò hẹn nhau đi tìm CHÚA thật ấn tượng, tôi mong được chia sẻ bài thơ của chị, nên liên lạc ngõ ý nếu có thể được xin phổ nhạc bài thơ này, chị đã vui lòng đồng ý ngay. Nhớ khi còn bé bố tôi là nhạc sĩ đã từng nói : muốn làm một bài nhạc phải "nặn óc vắt tim " có khi ba bốn năm bố tôi mới hoàn chỉnh được một bài vừa ý, thực sự lúc này tôi hơi run chẳng biết có phổ nhạc được không ? vì chỉ biết 7 nốt nhạc căn bản mà thôi, nhưng tất cả phó thác vào CHÚA. Xin ghi lại nội dung bài thơ để dễ phần chia sẻ :

*Mỗi độ hè về nhớ đến ai? cùng theo chân lý vượt đường dài. Hành trang mang chung tình huynh đệ, chất cả tình con với tình CHA.

*Thu về đợi chờ ngóng tin ai ? cùng nhau theo khóa gọi ba ngày,. Thế thái nhân tình còn thôi thúc, hay trả lại đời lá thu vay?

***Con dâng CHA mùa hè nhưng nhớ, con dâng CHA mùa thu trông ngóng. Xin thương ban thời gian lắng đọng, cho tim suy về chốn an vui.

*Áp ủ mùa đông mới tình ai? cho trái tim chai lẹ vắn dài. Chôn sâu làm lỗ vào dĩ vãng, để đẹp tình NGÀI ĐÁNG thứ tha.

*Thắm đẹp mùa xuân nét môi ai? hoà vui tiếng nói cùng tiếng cười. Tìm tay hờ hững đan tay CHÚA, dẫn nhau vào khúc hát tuyệt vời.

***Con dâng CHA mùa đông thông hối, con dâng CHA mùa xuân tin mến. Xin cưu mang tình con trở lại, tìm con mau về chốn an vui.

KẾT

** Ôi ! CHA trên cao NGÀI ĐÁNG thứ tha,
Ôi ! CHA trên cao NGÀI ĐÁNG thương yêu.....*

Bằng một thời gian sau cô em ở VN, đề nghị về ăn tết đoàn tụ 2015 kêu gọi anh chị em đã rất lâu không gặp, với mục đích tổ chức 20 năm giỗ bố tôi, trong lòng đã ấp ủ thế là tôi chuẩn bị lên đường ngay. Về đến nơi chẳng thấy mặt mũi, gặp ngay cậu em nhạc sĩ để hỏi về mấy bài ca ngợi, cậu em tôi vừa trải qua một cơn trọng bệnh, đây cũng thêm lý do cho chuyến đi về thăm người em này. Hai chị em cùng tuổi cách nhau một giáp nên rất hợp, mới mổ bao tử 10 hôm, đã ôm đàn hát ngay giai điệu nhạc, lúc đó tôi mới biết những bài "ca ngợi CHÚA có thể phổ nhạc". Tôi sung sướng biết bao CHÚA đã nhận lời cầu nguyện, tôi thì

thâm : " giờ con về hưu chỉ muốn được ca ngợi NGÀI " ý muốn chuộc lỗi vì đã biết NGÀI quá muộn màng.

Theo tôi nghĩ bài thơ của chị quá hay, lại xếp vào chồng báo cũ thì thật đáng tiếc. Với cùng chung ý nghĩ ca ngợi CHÚA, hơn nữa có thêm bài CURSILLO TÌNH YÊU, 2 bài kết hợp như mẹ con vậy, bài của chị diễn tả sự chờ đợi, nhớ nhung hẹn hò nhau, đi tìm kiếm những "bàn tay hờ hững đan tay CHÚA". Bài của tôi sau khi dự khóa đã nhận được những ơn lành CHÚA ban, sự kết hợp quá tuyệt vời tôi chỉ biết thì thầm cầu nguyện hỏi : "ý CHÚA muốn gì nơi con" nên tôi lại ấp ủ ý nguyện. Nhờ cậu em làm ký âm hát thử với đàn guitare, khi trở về Paris có được mấy bài, nhưng chưa hoà âm & phối khí, đã cảm thấy rất vui vì đi được 50/100. Rồi vẫn tiếp tục làm việc với cậu em, rất may với thông tin truyền thông hiện đại, hai chị em làm việc với nhau qua FB & email để hoàn chỉnh thêm 50/100 còn lại. Vậy mà cũng mất 2 năm mới hoàn tất những bài mà em tôi đã hát thử với đàn guitar, cậu em tính tỉ mỉ phần cũng vì sức khoẻ nên vừa làm vừa thường thức, rồi còn ngại biện : "đây là món ăn tinh thần hay là những đứa con tinh thần, cần có thời gian chăm sóc thật kỹ lưỡng, để chúng có bộ quần áo xinh đẹp nhất, hơn nữa đây là bài ca ngợi ĐÁNG TỐI CAO " tôi cũng đành chịu, chỉ biết dâng lời cầu nguyện.

ĐAN

Mãi đến năm nay mới hoàn thành, thời gian hoàn tất bài ca ngợi tôi thấy rất lạ, sau khóa 35&36 một tuần. Nên cảm nhận được đây là món quà CHÚA tặng cho PT, qua sự soi sáng của CHÚA THÁNH THẦN, mà tôi & chị viết lời thơ chỉ là công cụ để CHÚA bày tỏ quyền năng của NGÀI, nghĩ được làm công cụ cho CHÚA đã thấy quá hạnh phúc, hơn nữa tôi đã khám phá được tình yêu THIÊN CHÚA qua PT nên cũng mong được phục vụ nơi đây. Ngồi suy nghĩ lại thấy một điều rất thú vị, khi nghe ngao hát để thuộc lòng lúc tôi hát lần thứ nhất, đến lần thứ hai thấy không giống nhau, lại chỉ biết thâm thì với NGÀI, tôi nhận được sự soi sáng ngay "hãy dùng những mũi tên thay cho những nốt nhạc". Mong được chia sẻ không ngoài mục đích, cho những người thích nghe ngao ca ngợi CHÚA như tôi, có thêm kinh nghiệm giữ lại những giai điệu nhạc. Với sự tiến bộ hiện đại tìm một nhạc sĩ không khó, đã có những phòng thu âm phối khí trên YouTube để mình chọn lựa. Riêng tôi nhận thấy CHÚA kết hợp chị em tôi thật kỳ diệu, hai phương trời thật xa xôi đã sát cánh bên nhau để hoàn thành những bài ca ngợi, CHÚA lại ban thêm ơn lành : "phúc âm hoá môi trường gia đình" em tôi đã biết ca ngợi CHÚA, bài đầu tay lấy tựa : "ÁNH SÁNG DIỆU HUYỀN" em đã khám phá được CHÚA thật kỳ diệu và huyền bí biết bao, đây là điều làm tôi hạnh phúc nhất. Nếu là ý CHÚA sẽ có một

Tôi sinh ra không phải là một mẫu người nhu mì dịu dàng như các nàng ‘thục nữ’ Việt Nam. Thuở xưa dù đi học trường của các sœurs, tôi cũng từng là một học sinh thích phá phách, hay nói chuyện tiếu lâm. Trong lớp, tôi chuyên môn giơ tay xin lên bảng viết, giơ tay giành trả lời các câu hỏi. Thế mà giờ đây khi tuổi càng cao lại càng bớt nói, khép nép, ai hỏi gì cứ...câm miệng như hến, rụt rè không dám trả lời. Giữa đám đông thì lại như ‘thục nữ’, khổ lắm!

Tại THL hoặc những buổi Ultreya, các đề tài thảo luận tôi đều đã đọc qua trước ở nhà, đã tự tìm hiểu và trả lời những câu hỏi do nhóm phụ trách gợi ý, thế mà lại yếu bóng vía không dám đứng lên chia sẻ cùng mọi người, chia sẻ những hồng ân mà mình đã nhận lãnh. Đến khi

chương trình xong rồi thì lại ‘tự mình bực mình’: « Tại sao không nói cho mọi người cùng

nghe những suy nghĩ của mình? Chắc là cũng...hay lắm chứ đâu phải dở, vì nó đánh dấu những gì xuất phát từ trái tim mình! ». Đấy, cứ như vậy đấy, khổ lắm!

Đề tài THL trong tháng này nói về « Linh đạo Giáo dân ». Tôi đọc trước ở nhà và sau đó tìm trả lời những câu hỏi đã nhận trước. Với một người mà sức hiểu biết khờ khạo như tôi về giáo lý công giáo thì đề tài đó là khó chứ không phải dễ. Những câu hỏi cũng khó mà trả lời, nghĩa là không biết đường nào mà trả lời với kinh nghiệm bản thân của chính tôi. Nhưng câu hỏi số 3 về việc « thánh hóa bản thân và thánh hóa môi trường » thì tôi có thể đóng góp với kinh nghiệm riêng, nên tôi chuẩn bị câu trả lời, và ‘rắp tâm’ sẽ chia sẻ, cho dù được chỉ định hay không. Thế mà tới khi được mời gọi hai lần, tôi ngại ngần không dám lên tiếng, cứ lắc đầu nguầy nguậy và tìm cách trốn tránh. Đấy, (lại) khổ lắm đấy chứ không đùa đâu, tức ghê đi được! Thôi thì không dám phát biểu trước

công chúng, giờ tôi bạo dạn chia sẻ cùng mọi người trên giấy trắng mực đen vậy!

Vâng, trải qua nhiều thời gian yêu Chúa, xa Chúa, rồi lại trở về với Chúa, nhất là từ sau khóa Cursillo, tôi đã thay đổi hẳn ‘từ hình thức cho đến nội dung’, từ 0° và đang từ từ quay đi về hướng 180°, nói tóm lại là tôi thay đổi rất nhiều so với khi xưa. Tôi bắt đầu sống nhiều về nội tâm, tìm hiểu suy nghĩ tại sao có người có một cuộc sống sung sướng và tại sao lại có người khổ sở. Tôi từ từ bị thu hút bởi hoàn cảnh của những người kém may mắn, tự đặt mình vào những người đó để yêu thương họ, thông cảm với số phận của họ, tôi thích làm việc thiện nguyện, tôi thích làm một việc gì có ích cho những người bất hạnh chung quanh tôi. Tôi cố gắng tham gia vào những buổi họp Ultreya và THL để lắng nghe những lời chia sẻ của các anh chị cursillistas, và rút tía kinh nghiệm của họ

trong đời sống của một người Kitô hữu.

Linh Đạo Giáo Dân

Tôi cố gắng nghe, cố gắng nhớ những gì trong THL dạy. Tôi cố gắng đọc Kinh Thánh và tìm hiểu

Kinh Thánh (nhưng lắm lúc cũng khó hiểu quá!). Tôi cố gắng đọc kinh hằng ngày, sáng chiều và trước các bữa ăn. Có người khuyên tôi mỗi ngày nên lần chuỗi mân côi, tôi lại cũng nghe theo và từ đó, tôi cố gắng mỗi ngày một chuỗi mân côi. Nghĩa là « ai chỉ đâu tôi đánh đó », vì Đức Vâng Lời mà! Tôi cũng may mắn được anh chị em cursillistas giúp đỡ trò chuyện, giảng dạy, gửi cho tôi nghe những bài hay do các cha giảng, những phim ảnh về Mẹ và Chúa cho tôi xem. Những tài liệu đó giúp tôi mỗi ngày một hiểu nhiều về đạo của Đức Kitô, giúp tôi trưởng thành hơn trong đời sống giáo dân.

Gặp các anh chị đã được phép rửa tội, nhưng thờ ơ đọc kinh, thờ ơ sống đạo, tôi cũng mạn phép khuyên những người đó hãy siêng năng cầu nguyện, dù rằng giáo lý của tôi kém hơn ai hết. Nếu có ai than phiền đau chỗ này, nhức chỗ nọ, tôi đều nói: « Hãy cầu nguyện, Chúa sẽ giúp khỏi bệnh vì chính tôi cũng không tránh khỏi bệnh, và chính nhờ lời cầu nguyện mà tôi

hết bệnh lúc nào cũng không hay. Mọi sự hãy để Chúa tác động, cứ cầu nguyện thì sẽ được ơn ». Hằng ngày tôi đến với Chúa và Mẹ qua lời kinh, khẩn cầu ăn năn sám hối. Tôi phải kiên trì đào sâu sự hiểu biết của tôi về đạo của Đức Kitô, vì mơ ước của tôi sau này sẽ có cơ hội về những làng quê hẻo lánh xứ tôi giúp các em học hành, giúp các em tìm hiểu về Chúa, tìm hiểu lòng yêu thương bác ái, đem Tin Mừng của Chúa Giêsu đến với các em. Đây, sứ mạng giáo dân của tôi đây. Phải chăng những việc tôi đang làm và sẽ làm, chính là tôi đang trên đường thánh hóa bản thân và thánh hóa môi trường ?

Ai có khả năng xây dựng Giáo Hội bằng tài năng Chúa ban, hay của cải vật chất, riêng tôi xin đơn sơ góp phần xây dựng Giáo Hội bằng ý thức về sứ mạng của một giáo dân bình thường, với ước mơ có thể thánh hóa bản thân ngày một hơn, để từ đó ảnh hưởng đến môi trường, và như thế là nơi đó sẽ hiện hữu dung mạo của Đức Kitô./

MA/VTT – Tháng 1/2018

Ủng hộ Phong Trào

Chi Phạm Thi Hoa	50,00 €
Chi Đỗ Thị Tuyết Sương	50,00 €
Chi Nguyễn Thị Loan	50,00 €
AC Sơn Thanh Nguyên	30,00 €
Liên nhóm Stuttgart	550,00 €
Ủng hộ dịp Ultreya 24/09	91,00 €
Chị Cécile Hồ Bá Thọ	50,00 €
Chị Josephine Yagapah	30,00 €
Liên Nhóm Đức (cha Nam)	50,00 €
Chị Phạm Thị Huệ Maria	25,00 €
AC Nguyễn Minh Châu - Mai	50,00 €
Bán phần ăn	48,00 €
Ủng hộ dịp Ultreya 26/11	240,00 €

BÚT LÚA MÀ ĂN

Con đang đi dạo trong cánh đồng lúa chín mênh mông, chân dạo bước nhưng tâm hồn và trái tim đang nhớ về Thầy Giêsu yêu dấu của con... Chân con dừng lại, vì đạp vào vũng nước đọng của những giọt mưa chiều hôm qua, mắt con vẫn đang no mê mãi miết ngắm nhìn những gié lúa no tròn nặng trĩu...trên cánh đồng trải dài đến tận chân trời. Tạ ơn Chúa cho nhân loại những công nhân nông nghiệp lao tác với Ngài, sản xuất những hạt ngọc tinh tuyền là những hạt lúa, hạt gạo, hạt lúa mì, lúa mạch v.v.... nuôi sống loài người.

Con đưa tay lướt trên mặt những nhánh lúa no tròn trĩu trĩu mát rượi sương đêm, đang rung rinh theo làn gió nhẹ, một cảm giác thơ thới và niềm vui đồng cảm với chủ nhân đám ruộng. Con liên tưởng đến Lời Thầy: **“Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít”**. Dạ đúng vậy, sao mà Thầy lại tiên tri từ hơn hai ngàn năm trước như thế nhỉ?... Với tình trạng hiện nay tại Âu Châu thì đúng quá là đúng... và buồn quá là buồn...Thầy ạ.

Nhìn những hạt lúa no tròn đầy đà vàng ruộm, một màu nâu nâu thật đẹp, thật mượt mà, thật quyến rũ... Ôi! Tạ ơn Chúa sao mà nó đẹp thế! kỳ diệu thế! Con liên tưởng đến đoạn Tin Mừng: **“Các môn đệ thấy đói và bắt đầu bứt lúa mà ăn”** (Mt12,1) Hình ảnh mấy ông tông đồ chài lưới của Thầy cũng no tròn mập mạp thô thiển, nhìn thấy đồng lúa chín, đã không giữ được cám dỗ, cả bọn ào xuống ruộng, đưa tay bứt những gié lúa no tròn rồi vò nát bỏ vào miệng, nhai ngòm ngòm vì đói... Người đời nhìn thấy thật thô thiển, chẳng lịch sự tí nào... nhưng con lại thấy đẹp, (cái đẹp của sự thành thật bộc lộ nhân tính chân thật của con người) đẹp hơn nữa là các ông cảm thấy đói bụng hay các ông bị cám dỗ trước những hạt lúa chín no tròn căng mọng sức sống...

Con cũng đang bị cám dỗ muốn thử bứt lúa mà ăn như các tông đồ của Thầy, mặc dù con không thấy đói, nhưng thấy thêm cảm giác của các ông tông đồ..., con mỉm cười cảm gié lúa đưa lên mũi người... thoang thoang mùi thơm của đồng áng, mùi thơm của công sức lao động, mùi thơm của gió đồng, mùi thơm của nắng cháy... và con hạnh phúc cắn thử hạt lúa đầu tiên. Ô là la! Tuyệt diệu! tuyệt vời!... Chút sữa tươi của hạt lúa ngọt ngào, dịu dàng trên đầu lưỡi... con cảm động...mắt chớp chớp... tim thổn thức cảm ơn và vinh danh Thiên Chúa Cha, Đấng Tạo Dựng.

NỖ SỢ HÃI

Dưới những hạt mưa lất phất thảng muối, bước từng bậc thang lên thăm tượng đài Chúa Kitô Vua trên đỉnh núi Tao Phùng, Vũng Tàu, tôi liên tưởng đến Ultreya tháng 11, vào ngày Lễ Chúa Kitô Vua, bốn Mạng Phong Trào Cursillo. Dù không được lên cánh tay Chúa trên cao để nhìn xuống “thế gian” vì trời mưa lâm râm, tôi cũng cảm thấy vui và bình an đứng dưới chân Chúa cầu nguyện.

Qua câu hỏi trong buổi Ultreya :

- 1- *Khi bạn lâm cảnh quân bách, tưởng như vô vọng.*
- 2- *Khi gia đình bạn khốn đốn tưởng như tan nát, không hàn gắn được.*
- 3- *Khi chung quanh bạn, Vua Truyền thông xã hội, Vua Tiền tài, Vua Tự do đạo lý luôn lên tiếng nhạo báng, nhục mạ lời giảng dạy của Giáo Hội.*
- 4- *Bạn có tìm Vua Giêsu để kêu cầu không? Nếu có, bạn đặt hy vọng gì nơi Vị Vua Giêsu chịu đóng đinh?*

Tôi muốn chia sẻ chút cảm nghiệm của mình nhân chuyến về thăm VN tháng rồi. Tôi muốn kể lại lời kêu cầu của mình với Chúa trong một cơn sợ hãi.

Thường thường khi về VN, có lẽ cũng như nhiều người khác, tôi thường lên sẵn chương trình đi đây đi đó của mình, cũng như việc cần thăm hỏi và gặp gỡ những ai... Cách đây gần ba năm cũng trong một chuyến về VN, tôi có đi thăm người em họ đang được trị liệu tại một bệnh viện tâm thần, lần này nghe nói cô ấy được chuyển đi bệnh viện khác, mà gia đình cô không muốn cho ai biết, nên trong chuyến về lần này, việc đi thăm cô em đó không có trong chương trình của tôi.

Tuy vậy, một ngày cuối tuần trước khi tôi phải quay về Pháp, trong một bữa ăn tối với thân nhân họ hàng trong gia đình, tôi được biết cô ấy vẫn còn ở tại Viện Tâm Thần Lê Minh Xuân. Tối đó về, tôi cầu nguyện và nghĩ đến cô rất nhiều, và dường như có một sự thôi

thúc trong lòng, tôi cho đó là sự thôi thúc của Chúa muốn tôi đến thăm cô ấy, nên sáng hôm sau tôi quyết định đi ngay và rủ bà chị tôi cùng đi.

Khi vào thăm bệnh nhân nữ ở đây, vì đã đi một lần rồi, tôi biết mình bắt buộc phải đi ngang qua hai dãy hành lang của các bệnh nhân nam. Lần trước tôi nhớ chỉ thấy lác đác vài bệnh nhân qua lại trong hành lang thôi, nhưng lần này vừa quẹo vào dãy thứ nhất, tôi đã giật mình và cảm thấy bất an ngay. Không biết có phải giở ra chơi hay giải lao không, mà hành lang đầy bệnh nhân, kẻ đứng người ngồi dọc cả hai bên, ai nấy đều hướng mắt nhìn chúng tôi, thậm chí có người đang ngồi, bỗng đứng bật dậy đi theo chân chúng tôi, làm tôi thật hoảng sợ. Mắt tôi rảo quanh, mong tìm thấy bóng dáng một y tá hay nhân viên bảo vệ nào đó, để đến hỏi thăm cho bớt sợ, nhưng chỉ nhìn thấy toàn những bộ đồ xanh của bệnh nhân.

Nhìn ánh mắt của những người bệnh tâm thần, thật sự tôi không thể đoán được họ đang nghĩ gì trong đầu, chỉ có cảm giác họ có thể tấn công mình bất cứ lúc nào. LÚC ĐÓ, vâng chính lúc đó là lúc tôi cầu cứu đến Chúa, tôi xin Chúa gìn giữ chúng tôi, tôi cứ lập đi lập lại trong đầu như câu thần chú “Xin Chúa gìn giữ chúng con, xin Chúa gìn giữ chúng con...” và dường như câu thần chú chưa đủ sức át nỗi sợ của tôi, mà sự hoảng sợ còn gia tăng thêm khi có người đến sát bên tôi và xin tiền. Anh ta chỉ xin 10-15 ngàn (50 cts) thôi, nhưng tôi cũng tìm cách hoãn binh, hứa khi trở ra sẽ cho anh ấy, vì không biết nếu cho một người, thì bao nhiêu người sẽ kéo đến nữa. Tôi thật sự quỳnh quáng, cầu xin khẩn khoản hơn, bằng cách nhấn mạnh thêm rằng “Lạy Chúa, Chúa đã thôi thúc con đến đây, Chúa đã sai con đến đây, thì xin hãy gìn giữ con.”

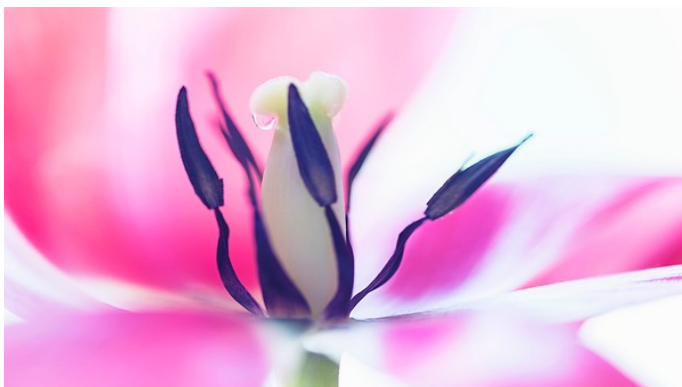
Thưa các anh chị, khi cùng với TN chuẩn bị chương trình Ultreya này, đối diện với câu hỏi đặt ra, tôi mới nhớ lại cảm giác sợ hãi và lời cầu nguyện của mình lúc đó, tôi nhớ đoạn Tin mừng nói về Thánh Phêrô khi đi trên mặt nước đến với Chúa, lúc thấy gió thổi mạnh, ngài đã hoảng sợ

thốt lên “lạy thầy, xin cứu con”. Còn tôi, trong lúc nguy hiểm cận kề, tôi đã đổ lỗi cho Chúa đã sai tôi đến đây, như muốn nói, vì thế Chúa có trách nhiệm phải gìn giữ tôi. Vậy mà trong lúc bình an, tôi hoàn toàn không lường được sức mình để rồi huênh hoang bắt chước các bậc Thánh mà cầu nguyện “*Này con đây, xin Chúa hãy dùng con, và xin ban cho con lòng trông cậy, phó thác và can đảm chấp nhận những gì Chúa dành cho con, vì con biết tất cả là HỒNG ÂN...*”. Nhưng không, điều đầu tiên lúc đó là tôi cầu xin được sự an toàn cho mình, mọi bất trắc lúc này không còn là hồng ân nữa, và chắc Chúa đã rành quá về đức tin kém cỏi và sự yếu đuối của tôi, nên đã không chấp tội mà cho tôi ra về bình an. Tôi tự hỏi nếu như hôm đó tôi bị tấn công, bị thương tích hay bị cướp hết tiền, liệu tôi có còn sẵn sàng trước sự thôi thúc của Chúa nữa không? Thú thật với các anh chị, nếu tôi không từ chối ngay, thì nhiều phần tôi sẽ chần chừ, tính toán lại xem có nên đi không? Liệu xem nơi đó có còn nguy hiểm không? hoặc sẽ thoái thác rằng “*Thôi, mình cứ ở nhà đọc kinh cầu nguyện cho cô ấy là đủ rồi!*”. Chắc chắn tôi còn phải thương lượng và đặt nhiều điều kiện với Chúa lắm, những điều mà *thế gian* đã dạy phải đề phòng, những điều mà *thế gian* cho là sự khôn ngoan. Nghĩ đến đây, tôi nghe Lời Chúa nói với Philatô như được lặp lại với tôi “**NUỚC TA KHÔNG THUỘC THẾ GIAN NÀY**”.

Lạy Chúa, con biết ngày nào con chưa thực thi Luật Yêu thương của Chúa, của nước Trời là “Cho đi nhưng không”, thì con vẫn là công dân nước Thế gian, chịu thống trị bởi các vua Thế gian. Nhưng làm sao con có thể thoát khỏi sự chi phối của Thế gian này!?

Lạy Chúa, con chỉ biết kêu cầu vào Lòng thương xót của Chúa, vị Vua lúc chịu đóng đinh vào thập giá, lúc mà thế gian cho là ô nhục nhất, đã tỏ tình yêu, lòng thương xót và quyền năng của mình để cứu vớt linh hồn kẻ tội lỗi bên cạnh, khi người đó biết đặt niềm tin mà cầu cứu đến Ngài.

Anna P

CẦU NGUYỆN

PT CURSILLO VIỆT NAM ÂU CHÂU được tin :

Ông Phêrô Nguyễn Văn Quý, chồng chị Maria Nguyễn Eugénie (K. 11), đã về cùng Chúa ngày 17.01.2018 tại Pháp, hưởng thọ 69 tuổi;

Bà Maria Nguyễn Thị Minh Phượng, vợ anh Giuse Trần Văn Cảnh (K.31) đã qua đời hôm 20/01/2018, hưởng thọ 67 tuổi;

Ông Gioan Baotixita Nguyễn Văn Đa, anh rể của chị Agnès Nguyễn Thị Kinh (k.25) và của cha Antoine Nguyễn Văn Nên) đã từ trần ngày 15.01.2018 tại Canada, hưởng thọ 88 tuổi.;

Bà PHẠM Thị Ánh Tuyết, thân mẫu thầy phó tế Giuse Giang Minh Đức (K.35), tạ thế ngày 30/12/2017 tại Việt Nam. Hưởng thọ 77 tuổi;

Thầy sáu IGNACE Nguyễn Văn Thạch đã bước sang ngày thứ năm hôm 19.12.2017 tại Pháp, hưởng thọ 83 tuổi;

Thân mẫu của chị Lucia Nguyễn Duy Ánh (khóa 25) được Chúa gọi về ngày 10.12.2017, hưởng thọ 90 tuổi, và biết tin trẻ một em gái của chị đã từ trần vào tháng 08.2017;

Trong niềm tin tưởng vững chắc vào Nước Hằng Sống, Phong trào Cursillo chung lòng hiệp ý nguyện cầu xin Thiên Chúa sớm đón nhận các linh hồn ấy vào chốn vĩnh hằng, nơi đoàn viên của tất cả những ai đặt niềm hy vọng vào Thiên

THÔNG BÁO

Chúa nhật 25/02/2018 :

Tết Cursillo

Thánh lễ tạ ơn lúc 15g tại Giáo xứ Việt Nam Paris, tiếp theo là phần văn nghệ và tiệc xuân.

Chấm dứt khoảng 19g.

Thứ bảy 03/03/2018 :

Tĩnh tâm Mùa Chay và Ultreya

Buổi sáng từ 9g15 : tĩnh tâm và nhận lãnh bí tích hòa giải.

Sau cơm trưa có thánh lễ và Ultreya.

Địa điểm : nhà thờ Saint Esprit, 186 avenue Daumesnil 75012 Paris (métro Daumesnil)

Mong các cursillistas mời gia đình, bạn hữu đến

JOURNAL

PHONG TRÀO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
59 bis Route de Saint LEU
95600 EAUBONNE—France
Tél: (+33) 9 81 89 67 01

MỞ KHÓA HỌC 3 NGÀY - HÈ 2018

Kính chào quý cha, quý thầy linh hướng, quý tu sĩ nam nữ, cùng quý anh chị cursillistas.

Theo đúng sứ mạng của người cursillista : "**Phúc Âm bản thân, gia đình và môi trường**",

Theo tinh thần : "**Đem Chúa đến với tha nhân, và đưa tha nhân về với Chúa**".

Phong Trào Cursillo Việt Nam Âu Châu xin vui mừng thông báo về chi tiết của hai khóa học 37 (Nam) và 38 (Nữ) vào mùa hè 2018 như sau :

THỜI GIAN

- Khóa 37 Nam : từ thứ tư 04.07.2018 (bắt đầu lúc 16g00) đến thứ bảy 07.07.2018 (kết thúc lúc 19g00)

- Khóa 38 Nữ : từ thứ tư 11.07.2018 (bắt đầu lúc 16g00) đến thứ bảy 14.07.2018 (kết thúc lúc 19g00)

ĐỊA ĐIỂM

Giáo Xứ Việt Nam Paris, 2 Villa des Épinettes, 75017 Paris (Pháp)

Tất cả các chi tiết cần thiết liên quan đến việc tham dự khóa, PT Cursillo sẽ in đầy đủ trong "**Phiếu Ghi Danh Tham Dự Một Khóa Cursillo**".

Bắt đầu từ lúc này, xin quý cha, quý thầy linh hướng, quý tu sĩ nam nữ và quý anh chị cursillistas liên lý làm palanca để cầu nguyện xin Thánh Thần Chúa soi sáng, hướng dẫn :

- cho Ban Điều Hành PT tích cực và sáng suốt trong mọi công việc chuẩn bị từ vật chất đến tâm linh cho hai khóa ;
- cho các cursillistas thu xếp được việc riêng để nhanh chóng ghi danh làm trợ tá ;
- cho các người bảo trợ luôn quan tâm động viên và đồng hành với những người mình sẽ giới thiệu tham dự khóa ;
- và nhất là cho các ứng viên được sốt sắng bền đỗ tham dự khóa học tới giờ phút chót để hưởng trọn vẹnƠn Thánh Chúa như chính mỗi người chúng ta đã nhận được trong khóa ba ngày.

Ban Điều Hành PT Cursillo Việt Nam Âu Châu